

Carole King – You've got a friend

"Fes les coses en què creus, en nom de l'amor. I adona't que no estàs sol. Tots tenim dubtes i pors" (Carole King)

1.L'autora

"No és fantàstic saber que tens un amic? La gent et ferirà, t'abandonarà, et robarà l'ànima, si els ho permets. Però no els ho permetis. Només has de cridar el meu nom i ja saps que sigui on sigui, vindré corrents a veure't de nou..." (You've got a friend)

Els amics no jutgen mai, ens escolten i ens entenen. Amb ells podem compartir alegries i tristeses, riures i moments de desesperació. L'amistat és un sentiment profund, una forma d'amor incondicional, de fidelitat i de franquesa. I Carole King és l'autora d'una de les cançons més belles que s'han escrit mai sobre l'amistat, el referent per a tots els que alguna vegada hem volgut recordar a les persones estimades que quan les coses no vagin bé serem al seu costat. Només cal cridar el nostre nom i allà serem *"per il·luminar fins la seva nit més fosca"*.

Però Carole King és també una de les més fèrtils escriptores de cançons de tota la música pop, primer per a altres intèrprets i posteriorment en solitari. Amb el seu estil amable i emotiu, a principi dels anys 70 va obrir el camí a molts altres cantautors posteriors.

Carole King va néixer l'any 1942 a Nova York. Va començar a cantar i a tocar el piano des de ben petita. I encara adolescent, ja componia cançons. Al Queens College va ser companya de classe de Neil Sedaka, qui l'any 1959 li va dedicar la famosíssima cançó *Oh, Carol*, que Paul Anka portaria als primers llocs de tots els hit parades mundials. Ella el va correspondre amb la cançó *Oh, Neil*. Mentre estudiava al Queens va fer amistat també amb els músics Paul Simon i Gerry Goffin, aquest darrer amb qui es casaria poc després.

Amb Gerry Goffin ben aviat van començar a escriure conjuntament cançons per a altres artistes. Treballaven en un espai molt reduït del famós Brill Building de Nova York. Ella escrivia la música i ell la lletra. I ja el 1960 (quan Carole tenia només 18 anys) van tenir un primer gran èxit, *Will you still love me tomorrow?*, que van gravar The Shirelles i que posteriorment gravarien molts altres artistes, com Dusty Springfield, Roberta Flack o la mateixa Carole King. Aleshores va començar una llarga carrera d'èxits de les seves composicions gravades per artistes tan coneguts en aquells moments com The Animals, Bobby Vinton, Aretha Franklin (que va fer molt famós el tema de Carole King *You make me feel like a natural woman*), The Byrds, The Monkees, Tina Turner, Blood, Sweat and Tears i fins i tot els Beatles.

L'any 1968 Carole es divorcia de Goffin i, juntament amb altres dos músics amics, Charles Larkey (que seria el seu segon marit) i Danny Kortchmar, creen el grup The

City, amb qui graven un LP que rep molt bones crítiques, però resulta un fracàs comercial. És en aquella època quan Carole coneix James Taylor, que està iniciant la seva carrera, i comença a acompanyar-li al piano als seus discos i a les seves gires. James Taylor és qui l'anima perquè gravi un LP en solitari. Aquest primer disc, *Writer*, gravat l'any 1970, inclou un dels seus majors èxits com a compositora, *Up on the roof* (que després faria molt popular el propi James Taylor). *Writer* tampoc obté l'èxit que es mereixia, però posa els fonaments per al gran triomf que suposarà el seu següent àlbum: *Tapestry* (1971).

Tapestry va obtenir immediatament el reconeixement i l'èxit a tot el món. Durant molts anys va figurar als rànquings com el disc més venut de tota la història del rock (més de 10 milions d'exemplars), va guanyar 4 premis Grammy i va romandre a les llistes d'èxits al llarg de més de 6 anys. Aquest disc incloïa la cançó *You've got a friend*, però la seva versió no va sortir en single, perquè Carole, en agraïment al seu amic James Taylor, que li havia convençut de gravar en solitari, va voler que ell gravés primer la cançó i la popularitzés a través del single. Per això, el Grammy de millor cançó de l'any va ser per a la versió de Taylor. Ella els va aconseguir com a millor autora de cançó, millor intèrpret femenina, millor LP i millor single (pel tema *It's too late*). L'èxit va ser tan aclaparador que Carole va patir un cas de por escènica i va fer tot el possible per evitar els mitjans de comunicació; no va assistir a la cerimònia dels premis i el seu productor els va haver d'acceptar en el seu nom.

La timidesa sempre ha dominat el caràcter de Carole King, i mai ho va ocultar. Però la seva veu plena de matisos, tan humana, viva i penetrant, i el contingut de les seves lletres dedicades a l'amor i a la soledat van saber arribar en aquells moments a milions de joves de tot el món. En un reportatge de 1971 de la revista Newsweek sobre l'èxit del seu àlbum *Tapestry*, deien que "amb les seves paraules Carole havia arribat als cors de tants joves que el just seria fer-li un monument nacional, ja que aportava un missatge de pau a un món en què la guerra i el desordre eren el pa nostre de cada dia".

Els anys següents, l'èxit estava assegurat per a tot el que fes Carole King: els àlbums següents (fins al 1975) s'enfilen també als primers llocs de les llistes (aconsegueix 6 discos d'or seguits i 3 de platí). I l'any 1973 el concert de la Carole al Central Park de Nova York bat tots els rècords d'assistència fins a aquell moment, amb més de 100.000 persones (rècord superat després per Simon & Garfunkel amb el seu famós concert de 1981).

L'any 1977 Carole es casa per tercera vegada, amb el músic Rick Evers, que mor un any després per sobredosi de cocaïna. Però ella segueix gravant discos que parlen d'amor, de coses senzilles, del sentit de la vida. De mica en mica, tanmateix, el públic li va retirant el seu suport i Carole decideix deixar l'escena musical després del fracàs de vendes del seu disc de 1983, i durant uns anys viurà retirada a Idaho i es dedicarà a la lluita a favor del medi ambient.

Tot i que els anys 1989 i 1993 torna a gravar dos nous àlbums, des de llavors les seves aparicions són esporàdiques, només en concerts benèfics o amb la composició de la música de pel·lícules o sèries de televisió. I també fent campanyes per als candidats del partit demòcrata a la Casa Blanca.

2. La cançó i el seu intèrpret principal

Com ja he dit al principi, el tema de *You've got a friend* és l'amistat. El saber estar al costat de l'amic, quan aquest ho necessita. És una reflexió de com els amics poden ser tan importants o més que la família. Sobre com es va crear, Carole King va dir: "aquesta cançó va estar més a prop de la inspiració més absoluta del que jo mai havia experimentat. La cançó es va escriure ella mateixa. Va ser escrita per quelcom exterior a mi mateixa, a través meu".

James Taylor va participar, tocant la guitarra acústica, en 5 cançons de l'àlbum *Tapestry*, inclosa *You've got a friend*. Però només unes poques setmanes abans havia gravat el seu propi LP *Mud slide slim and the blue horizon*, on incloïa també la cançó. Quan el mes d'abril de 1971 la cançó va sortir en single interpretada per Taylor, va gaudir d'un èxit extraordinari, i va arribar ràpidament al núm. 1 als Estats Units i a altres països.

Carole no va voler treure el single de la cançó per cedir l'èxit al seu amic Taylor. En una conversa gravada l'any 1972 amb Lou Adler, el productor de *Tapestry*, Carole va dir: "no vaig escriure la cançó pensant en James ni en qualsevol altre. Però quan James la va sentir per primera vegada, li va entusiasmar i de seguida la va voler gravar. Realment quan vaig observar com la sentia James i la impressió que li va produir, la cançó va esdevenir molt especial per a mi a causa de la relació tan propera que tenia amb ell".

James Taylor és el més genuí representant de la fornada de cantautors introspectius, d'aguda sensibilitat i ritmes reposats de base acústica, que van sorgir a la dècada dels 70. Quan tenia 17 anys, James va passar una temporada internat en un hospital psiquiàtric a causa d'una forta depressió, que el va portar a prop de la mort. I dos anys després, una intensa addicció a l'heroïna el va portar de nou a un sanatori. I just després que la discogràfica dels Beatles li gravés el seu primer disc, un accident de motocicleta el va tornar a tenir un temps paralytat. És comprensible, doncs, que després d'anys de vagarejar per la vida i per la pròpia ment, quan aquest jove solitari va cantar a l'amistat, ho fes amb tanta sinceritat. Havia cercat l'amistat que no havia tingut mai i ara l'oferia a tot el món. És comprensible l'èxit colossal que va aconseguir.

En moltes entrevistes i concerts, James Taylor ha introduït repetidament la cançó amb una descripció de la forta sensació que li va produir la primera vegada que la va escoltar a Los Angeles, i com Carole King li va oferir que la gravés. Taylor l'ha arribat a definir com a "la millor cançó que mai s'ha escrit".

Són molts els cantants que han fet versions de *You've got a friend*, tant en disc com en directe. Entre les gravacions més conegudes hi ha les de Michael Jackson (l'any 1972, quan era encara un nen), Aretha Franklin, Roberta Flack en duet amb Danny Hathaway, Petula Clark, Jimmy Cliff, Ella Fitzgerald, Tom Jones, Alanis Morissette, Barbra Streisand, Cliff Richard, Mina, Lucio Dalla i un llarguíssim etc. A casa nostra hi ha una versió molt coneguda del grup Gossos (*Tens un amic*).

(Article de Gustau Gallardo)